

NIBIO

NORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

Skjøtselsplan for slåttemyr for Storvollmyra-Slættet, Skaun kommune, Trøndelag fylke

NIBIO RAPPORT | VOL. 10 | NR. 123 | 2024

Synnøve Nordal Grenne

Avdeling for kulturlandskap og biomangfold

TITTEL/TITLE

Skjøtselsplan for slåttemyr for Storrøllmyra-Slættet, Skaun kommune, Trøndelag fylke

FORFATTER(E)/AUTHOR(S)

Synnøve Nordal Grenne

DATO/DATE:	RAPPORT NR./ REPORT NO.:	TILGJENGELIGHET/AVAILABILITY:	PROSJEKT NR./PROJECT NO.:	SAKSNR./ARCHIVE NO.:
28.11.2024	10/123/2024	Åpen	53010-9	22/00960
ISBN:	ISSN:	ANTALL SIDER/ NO. OF PAGES:	ANTALL VEDLEGG/ NO. OF APPENDICES:	
978-82-17-03595-4	2464-1162	28	1	

OPPDAGSGIVER/EMPLOYER:

Even Landrø

KONTAKTPERSON/CONTACT PERSON:

Even Landrø

STIKKORD/KEYWORDS:

Slåttemyr, skjøtsel, hevd, kulturlandskap, semi-naturlig myr, Trøndelag.

FAGOMRÅDE/FIELD OF WORK:

Kulturlandskap og biomangfold

SAMMENDRAG/SUMMARY:

Skjøtselsplanen er laget etter oppdrag fra grunneier Even Landrø og er utformet av Synnøve Nordal Grenne ved Norsk institutt for Bioøkonomi, med økonomisk støtte fra Skaun kommune. Dette er den første skjøtselsplanen for lokaliteten Storrøllmyra-Slættet. Området ble første gang kartlagt i 2011 av Dag Inge Øien/NTNU Vitenskapsmuseet og er registrert i Naturbase (BN00109406). Skjøtselsplanen gir faglig funderte anbefalinger for restaurering og skjøtsel av den trua naturtypen slåttemyr. Skjøtselsplanmalen for slåttemyr er anvendt, en mal som er utarbeidet ved NTNU Vitenskapsmuseet.

LAND/COUNTRY:

Norge

FYLKE/COUNTY:

Trøndelag

KOMMUNE/MUNICIPALITY:

Skaun

STED/LOKALITET:

Storrøllmyra-Slættet

GODKJENT /APPROVED

Anders Nielsen

NAVN/NAME

PROSJEKTLEDER /PROJECT LEADER

Synnøve Nordal Grenne

NAVN/NAME

NIBIONORSK INSTITUTT FOR
BIOØKONOMI

Forord

Skjøtelsplanen er laget etter oppdrag fra grunneier Even Landrø og er utformet av Synnøve Nordal Grenne ved Norsk institutt for Bioøkonomi med økonomisk støtte fra Skaun kommune. Dette er den første skjøtelsplanen for lokaliteten Storvollmyra-Slættet. Området ble første gang kartlagt i 2011 av Dag Inge Øien/NTNU Vitenskapsmuseet (Lyngstad et.al. 2012) og er registrert i Naturbase (BN00109406).

Skjøtelsplanen gir faglig funderte anbefalinger for restaurering og skjøtsel av den trua naturtypen slåtte-myrr. Rapporten er delt inn i to hoveddeler. Den første delen gir en beskrivelse av naturtypen og generelle råd ved skjøtsel og restaurering av slåtte-myrr. Den andre delen er rettet mot den som skal utføre skjøtsel og forvaltningen, og omhandler naturgrunnlaget og dagens drift i området, samt beskrivelsen av konkrete restaurerings- og skjøtselstiltak innenfor lokalitetene. Skjøtelsplanmalen for slåtte-myrr er anvendt, en mal som er utarbeidet ved NTNU Vitenskapsmuseet.

Som en del av arbeidet ble området kartlagt etter Natur i Norge (NiN 2). Kartleggingen ble utført etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks for naturtypekartlegging, og naturtypelokaliteter ble avgrenset innen kategorien E15.1 Slåtte-myrr. Ved naturtypekartlegging etter Miljødirektoratets instruks registreres en rekke variabler for en lokalitets tilstand (f.eks. bruk, gjengroing) og naturmangfold (f.eks. areal, forekomst av rødlistearter og arter typiske for semi-naturlig myrr), og dette gir automatisk en skår for tilstand og naturmangfold. Kvalitet kommer som et resultat av kombinasjonen av tilstand og mangfold. For en nærmere beskrivelse av metodikken se f.eks. Framstad m.fl. (2019).

Takk til grunneier og oppdragsgiver Even Landrø for godt samarbeid i oppdraget. Takk også til Skaun kommune for økonomisk støtte til skjøtelsplanarbeidet.

Trondheim, 01.11.2024

Synnøve Nordal Grenne

Innhold

1 A. Generell del	5
1.1 Beskrivelse av naturtypen	5
1.2 Hovedtyper av slåttemyr	6
1.3 Forekomst og tilstand	6
1.4 Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av slåttemyr	7
2 B. Spesiell del	9
2.1 Kilder	14
2.2 Ortofoto/kart	15
2.3 Bilder	19
2.4 Artsliste	25
Vedlegg 1. Lokalitetsbeskrivelser etter Miljødirektoratets instruks	27

1 A. Generell del

1.1 Beskrivelse av naturtypen

Slåttemyr er områder med fuktighetskrevede vegetasjon som danner/har dannet torv, og som er preget av langvarig høsting gjennom slått. Etter opphør av slått vil arealet fortsatt regnes som slåttemyr så lenge myra er preget av de økologiske prosessene som skyldes tidligere slått. Ei slåttemyr i gjengroing vil da regnes som slåttemyr så lenge endringene skyldes opphør av slått og ikke andre naturlige prosesser (eks. forsumping, torvakkumulasjon). Ut fra denne definisjonen så slutter ei myr å være slåttemyr når de naturlige prosessene er viktigere for myras utseende og artsmangfold enn de prosessene som skyldes tidligere slått. Ei myr slutter også å være slåttemyr når andre bruksmåter eller inngrep har større innvirkning på de økologiske prosessene enn den tidligere slåtten (nedbygging, drenering, beiting, m.m.).

Myrene deles i to hovedtyper etter tilgangen på mineralnæring. **Jordvassmyr** (minerotrof/minerogen myr) er myr som får tilført mineraler fra vann som har vært i kontakt med mineraljorda, dvs. minerogent (geogent) vann, mens **nedbørm** (ombrotrof/ombrogen myr) bare får tilført næring fra nedbøren. Innenfor et myrkompleks er det ofte en mosaikk mellom ulike utforminger av nedbørm og jordvassmyr. Jordvassmyr deles inn i fattig, intermediaær, middelsrik og ekstremrik myr basert på endringer i vegetasjonen langs fattig-rik-gradienten. Dette er en av hovedgradientene på myr, og variasjonen langs denne gradienten sammen med variasjonen langs myrkant-myrflate-gradienten og tue-løsbunn-gradienten (fra tørt til vått) brukes til å dele vegetasjonen på myr inn i ulike enheter (se f.eks. Fremstad, E. 1997. Vegetasjonstyper i Norge. – NINA temahefte 12: 1-279).

Ei slåttemyr har brukbar produksjon av gras og urter som kan høstes. Jordvassmyrer har høyere produksjon i feltsjiktet enn nedbørm, og det er derfor bare jordvassmyrene som ble slått. Ofte er det høyere produksjon på de rikeste myrene, og et mer variert planteliv som ofte gir seg utslag i høyere næringsverdi på høyet. De beste slåttemyrene har derfor middelsrik og ekstremrik myrvegetasjon, men fattigere myrer finnes over svært store arealer og har også vært viktige. Dette gjelder f.eks. store arealer med slåttemyr i Agder-fylkene, og mange av slåttemyrene på Vestlandet.

Langs tue-løsbunngradienten er det fastmattene som er viktigst på slåttemyrene. Her ligger vannstanden i lange perioder av vekstsesongen lågere enn røttene til plantene. Dette gir bedre oksygenforhold og bedre tilgang på næringsstoffer, som igjen gir høyere produksjon i forhold til våtere typer. Ellers har myrkantene vært viktige slåttemyrarealer. Myrkantene er ofte tresatte, og de er i dag spesielt utsatt for gjengroing. Utforminger av høgstarrmyr og mykmatte med høy produksjon har også vært viktige slåttemyrarealer.

Slåttemyrer fremstår med relativt jevn overflate uten, eller med svake, myrstrukturer, og artene er relativt jevnt fordelt. Feltsjiktet domineres av graminider (gras og starr), men rike slåttemyrer kan ha mye urter (se nedenfor). Vedvekster mangler, men myrer i gjengroing har ofte busker og trær mot kantene. Botsjiktet er velutvikla med overvekt av teppedannende moser, torvmoser på de fattigste myrene og brunmoser på de rikeste (se nedenfor). Det er relativt få arter som utgjør det meste av føret som høstes på slåttemyr. Først og fremst er starrartene viktige, og da spesielt de høgvekste artene flaskestarr og trådstarr. Også gråstarr, stjernestarr, slåttstarr, kornstarr, duskull, torvull, blåtopp og bjønnskjepp er viktige graminider, og alle de nevnte artene opptrer både på fattig og rik slåttemyr. På rike myrer kommer det til en rekke arter, der særbustarr, gulstarr, engstarr og breiull er viktige. Urter på både fattig og rik slåttemyr omfatter bukkeblad, rome og tepperot, mens en rekke urter, bl.a. orkidéer inngår på rikmyr (og delvis intermediaær myr).

1.2 Hovedtyper av slåtte-myrr

Variasjonen i forekomsten av plantearter langs fattig-rik-gradienten er den viktigste på slåtte-myrr, og det skilles mellom tre hovedtyper langs denne gradienten. Samtidig skilles gjerne slåtte-myrrer i låglandet i Sør-Norge (boreonemoral og sørboreal vegetasjonssone) ut som egen type på grunn av forekomsten av låglandsarter og trusselbildet. Produksjonsverdiene nedenfor er basert på slått annethvert år på slåtte-myrr i Midt-Norge.

Fattig slåtte-myrr er i botnsjiktet dominert av torvmoser, der stivtorvmose og dvergtorvmose er de viktigste artene. Dessuten er levermoser svært vanlige. Feltsjiktet er dominert av graminider. Mykmattene har mye dystarr i feltsjiktet, og i tillegg er sivblom og bjønnskjepp blant de vanligste artene. I fastmatter er bjønnskjepp, duskull, blåtopp og starr-arter vanlige. Produksjonen ved slått varierer fra 30-50 kg/daa i mykmatter til 60-100 kg/daa i fastmatter. I fastmatter dominert av rome, og med dårlig dekning av andre karplanter, reduseres produksjonen raskt til samme nivå som for mykmatter når slått gjenopptas. Dette henger sammen med at rome hemmes sterkt av slått.

Intermediær slåtte-myrr har et velutvikla botnsjikt og det er innslag av urter i feltsjiktet. Alle de nevnte artene fra fattig slåtte-myrr inngår, dessuten noen av artene som også forekommer i rik slåtte-myrr, som særbustarr, grønnstarr, myrklepp, svelttull, messingsmose og rosetorvmose. Flaskestarr, trådstarr, slåttstarr, gråstarr og kornstarr kan være viktige mengdearter. Produksjonen i intermediær slåtte-myrr er lite undersøkt, men ligger nok på nivå med fattigmyrr eller noe høyere.

Rik slåtte-myrr har et velutvikla botnsjikt dominert av brunmoser som myrstjernemose, navargulmose, messingsmose og brunmakkmose, og det er større forekomster av levermoser som brundymose. Feltsjiktet er artsrikt og dominert av grasvekster og urter. Arter som tåler slått godt, slik som sotstarr, særbustarr, gulstarr, slåttstarr, duskull, breiull, myrtust og fjellfrøstjerne er relativt vanlige eller forekommer i større mengder. Stor dominans av høge og rasktvoksende arter som blåtopp, takrør og mjødur i kantene kan indikere gjengroing. Produksjonen ved slått varierer fra 50-100 kg/daa i mykmatter til 100-135 kg/daa i fastmatter.

Slåtte-myrr i låglandet skiller seg ikke vesentlig fra de andre delnaturtypene. Det viktigste er forekomsten av låglandsarter/sørlege arter som f.eks. taglstarr (myrkant), nebbstarr, smalmarihand, myrflangre, mjølkerot (intermediær myrr), og i gjengroende slåtte-myrrer står gjerne svartor og trollhegg.

1.3 Forekomst og tilstand

Myrrslått har hatt et stort omfang i Norge, og var en svært viktig kilde til vinterfôr for husdyra i det førindustrielle jordbruket. Trolig ble flere tusen km² myrr høstet regelmessig da omfanget var på sitt største i siste halvdel av 1800-tallet. Myrrslåtten avtok utover 1900-tallet, og tradisjonell høsting opphørte de fleste steder her i landet rundt 1950. I dag holdes noen få slåtte-myrrer i hevd med aktiv skjøtsel.

Slåtte-myrrer finnes over hele landet, og med tyngdepunkt i indre og midtre deler der det er store arealer av jordvassmyrr og relativt korte avstander til bygder med gardar. Fylkene i Midt-Norge har klart flest registrerte lokaliteter, fulgt av Oppland og Hedmark. Også Buskerud, Telemark, Agderfylkene og fylkene i Nord-Norge har mye slåtte-myrr, men Buskerud, Telemark og ikke minst Nord-Norge er mangelfullt kartlagt. Slåtte-myrrer i låglandet i Sør-Norge (boreonemoral og sørboreal vegetasjonssone) er sjeldne, spesielt på Østlandet.

Slåtte-myrrer over hele landet er i dag i endring som følge av gjengroing. På myrrflatene går prosessen sakte, og myrrene kan fremdeles være åpne sjøl mange tiår etter at slått opphørte, spesielt i høgereliggende strøk. Den største endringen er at myrrerflata blir mer kupert eller tuete; det blir større forskjell mellom forsenkninger og forhøyninger. I myrrkantene skjer endringene raskere, og busker og kratt brer seg utover; svartor, trollhegg og pors i låglandet og i sør; dvergbjørk og vier i

høgereliggende strøk og i nord. Gråor og bjørk er også viktige arter i gjengroingsfasen, gråor først og fremst i mellomboreal sone og lågere, bjørk i alle vegetasjonssoner under skoggrensa. I tillegg øker mengden av kantarter som marikåpe, sumphaukeskjegg, mjødurt, kvitmaure og myrfioler. Også forekomsten av høge graminider som klubbestarr, takrør og blåtopp øker på bekostning av mindre arter som særbustarr, gulstarr og myrtust. I botnsjiktet øker forekomsten av oppreiste og tuedannende moser som torvmoser på bekostning av nedliggende, teppedannende moser som myrstjernemose og brunmakkmose, og et tett strølag gir et mindre velutvikla botnsjikt.

1.4 Generelle råd ved skjøtsel og restaurering av slåttemyr

Skjøtsel av slåttemyr bør skje så nært opp til den tradisjonelle bruken som mulig, men målsettinga med skjøtselen er avgjørende både for stubbehøgde, slåtteintervall, slåttetidspunkt og behov for fjerning av slåttegraset. Avhengig av størrelsen på arealet kan det være hensiktsmessig med ulike skjøtselstiltak og ulik skjøtselsintensitet i forskjellige deler av området. Det kan også være hensiktsmessig å skille mellom en restaureringsfase de første årene og en årlig skjøtselsfase seinere, avhengig av graden av gjengroing.

I restaureringsfasen ryddes området for kratt, og trær tynnes og gjenstående trær kvistes opp til mannshøgde. Rydding skal skje «nedenfra», det vil si ved å ta ut busker og små trær og la store trær stå, eventuelt ta dem ut i en senere fase, avhengig av målsettingen med skjøtselen. Stubber må kappes så langt ned som mulig slik at de ikke skaper problemer ved etterfølgende slått. Kvistene/stammene på kratt og mindre busker bør dras opp og kuttes under markoverflata med øks. Etter rydding er det spesielt viktig at alt ryddeavfall, kvist, stubber og lignende blir samla sammen og brent på egne steder, og aller helst frakta ut av området. Dette for å unngå unødig oppgjødsling.

Ved restaurering er det viktig å ikke sette i gang med mer omfattende rydding enn det en greier å følge opp med skjøtsel i ettertid. Rydding uten påfølgende slått kan gi økt gjengroing.

Ofte må områdene slås en gang i året i restaureringsfasen, og i låglandsområder kan det være nødvendig med slått to ganger i året. Etter hvert som krattoppslag reduseres og produksjonen i feltsjiktet stabiliserer seg er det i de fleste tilfellene tilstrekkelig med slått fra hvert tredje til hvert tiende år for å holde krattet i sjakk. I sørlige og lågtliggende områder kan det være nødvendig med hyppigere slått.

Slått med tohjulstraktor er et godt alternativ til ljaslått, og erfaringer fra blant annet Sølendet naturreservat i Røros viser at slått med tohjulstraktor er ca. 7 ganger raskere enn ljaslått. Bruk av kantklipper med knivblad er et alternativ i tuete og ulendt terreng, men er om lag like arbeidskrevende som lja.

Slåttemyr bør skjøttes med slått, husdyrbeiting er ikke et godt alternativ. Beiting og slått påvirker myr på forskjellig måte. Høgt grunnvatn og torvdanning gjør myra sårbar for tråkk. Tråkk av beitedyr fører lett til skader på plantedekket og blottlegging av torv med påfølgende erosjon. Etter hvert vil busker og kratt etablere seg på forhøyninger som tråkket har skapt. Husdyr på utmarksbeite kan kanskje forsinke gjengroing på slåttemyr reint visuelt, men vil ikke kunne erstatte effekten av slåtten.

Slåttegraset kan gjerne tørkes på bakken slik at frø fra plantene frigjøres, men det bør fjernes fra slåtteområdene. Dette er først og fremst viktig for at høyet ikke skal «gjødsle» myra. I høgereliggende strøk der nedbrytinga går seint, vil høyet dessuten bli liggende på bakken i flere år og gi endra forhold for moser og mindre karplanter sammenlignet med områder som rakes, spesielt hvis produksjonen er relativt høy. Også til sammenraking vil bruk av maskiner være mye raskere enn tradisjonelle metoder med bruk av rive. Hvis høyet ikke skal brukes, kan det samles opp i hauger og brennes. Her kan kompostering kan være et alternativ i lågereliggende områder. Dersom formålet med skjøtselen først og fremst er å holde krattet unna myrene, kan slått uten oppsamling være et alternativ i områder med relativt låg produksjon.

Litteratur

Praktiske detaljer og erfaringer omkring restaurering og skjøtsel av slåttemyr kan finnes i publikasjoner fra NTNU Vitenskapsmuseet, f.eks.:

Lyngstad, A. 2012. Kartlegging, overvåking og skjøtsel i Øvre Forra naturreservat 2012. – NTNU Vitensk.mus. Bot. Notat 2012-8: 1-36.

Lyngstad, A., Øien, D.-I., Fandrem, M. og Moen, A. 2016. Slåttemyr i Norge. Kunnskapsstatus og innspill til handlingsplan. – NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2016-3: 1-102.

Lyngstad, A., Øien, D.-I., Vold, E.M. og Moen, A. 2013. Slåttemyrlokaliteter i Sør-Norge. A. Prioritering av lokaliteter for skjøtsel og overvåking. B. Kartlegging av slåttemyr på Østlandet 2012-2013. – NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2013-8: 1-96.

Øien, D.-I. og Moen, A. 2006. Slått og beite i utmark - effekter på plantelivet. Erfaringer fra 30 år med skjøtsel og forskning i Sølendet naturreservat, Rørø. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2006-1: 1-57.

Rapportene er fritt tilgjengelige på www.ntnu.no/vitenskapsmuseet/publikasjoner.

Se også:

Moen, A. 1989. Utmarksslåtten - grunnlaget for det gamle jordbruket. – [Spor](#) 4: 36-42.

Moen, A. og Øien, D.-I. 2012. Sølendet naturreservat i Rørø: forskning, forvaltning og formidling i 40 år. – Bli med ut! 12: 1-103. Akademika forlag/[Fagbokforlaget](#).

Norderhaug, A., Austad, I., Hauge, L. & Kvamme, M. (red.) 1999. Skjøtselsboka for kulturlandskap og gamle norske kulturmarker. – Landbruksforlaget. Boka er også tilgjengelig på Miljødirektoratets hjemmesider: www.miljodirektoratet.no/no/Publikasjoner/Publikasjoner-fra-DirNat/Annet/Skjotselsboka/.

2 B. Spesiell del

SØKBARE EGENSKAPER (for Naturbase)

Navn på lokalitetene: Storvollmyra-Slættet vest (95 daa) Storvollmyra-Slættet øst (2 daa)				Kommune Skaun		Områdenr.		
ID i Naturbase BN00109406		Registrert i felt av: Synnøve Nordal Grenne				Dato: 01.11.2024		
Eventuelle tidligere registreringer (år og navn) og andre kilder (skriftlige og muntlige) Lyngstad, A., Øien, D.-I. & Moen, A. 2012. Slåttemyrundersøkelser i Nord- og Sør-Trøndelag. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2012-6: 1-150.						Skjøtselsavtale: Inngått år: Utløper år:		
Hovednaturtype: E15.1 Slåttemyr				% andel 100		Kalkrik semi-naturlig myr Intermediær semi-naturlig myr		% andel 70 30
Lokalitetskvalitet: Storvollmyra-Slættet vest: høy kvalitet Storvollmyra-Slættet øst: høy kvalitet (vil tilsvare verdi svært viktig etter DN-håndbok 13)			Annen dokumentasjon (bilder, belagte arter m.m.)					
Stedkvalitet		Tilstand/Hevd		Bruk (nå):			NiN typer (bare for myrareal):	
< 20 m	x	God		Slått			V9 C-3 kalkrik semi-naturlig myr	
20 - 50 m		Svak		Beite			V9 C-2 intermediær semi-naturlig myr	
50-100 m		Ingen	x	Torvtekt				
> 100 m		Gjengrodd		Gjødsling				
		Dårlig		Brenning				

OMRÅDEBESKRIVELSE (For Naturbase og som grunnlag for skjøtselsplanen)

INNLEDNING

«Trøndelag har store arealer med myr generelt, og slåttemyr spesielt. Alle typer jordvannsmyr (minerotrof myr) ble nyttet som slåttemyr, men myrmassivtypene bakkemyr og flatmyr har vært viktigst, og særlig de myrene som har rik (basekrevende) vegetasjon. Tradisjonen med myrslått har vært viktig i hele landet, og Trøndelag er en av regionene der myrslåtten ser ut til å ha vært viktigst. Dette skyldes nok at det har vært mye godt egnet myr tilgjengelig, samt at behovet for høy fra utmarka har vært stort. Opphør av slått med påfølgende gjengroing er den største trusselen mot slåttemyrene, og særlig slåttemyrkanten er utsatt» (Lyngstad, A. et.al. 2012).

Skognakjølen er et høgereliggende område lengst sør i Skaun kommune og lengst nord i Melhus (figur 1). Området er dominert av større og mindre myrkompleks innimellom barskogsområder. «I dette området, på begge sider av kommunegrensa, har det vært omfattende utmarksdrift, både slått og beite. Trolig var det meste av myrarealene med en viss produksjon i perioder utnyttet til slått innen dette området. Slåttemyrlokalitetene på Skognakjølen har høy verdi og dette området ble foreslått som et høyt prioritert slåttemyrområde i Trøndelag» (Lyngstad, A. et.al. 2012).

Storvollmyra og Slættet er et stort myrkompleks på Skognakjølen i området øst for Stormorsjøen i Skaun kommune. Området ble tidligere kartlagt etter DN håndbok 13 av Dag Inge Øien ved NTNU Vitenskapsmuseet i 2011 og ligger i Naturbase (BN00109406). Områdebeskrivelsen som grunnlag for skjøtselsplanen støtter seg på denne kartleggingen (Lyngstad et al. 2012). «Lokaliteten ligger i et område dominert av myrer som fortsetter mer eller mindre sammenhengende nordvestover mot Midtskogvatnet naturreservat på grensa til Orkdal kommune. Områdene like nord og vest for Erstjønna er de delene av myrkomplekset som kan ha vært hyppigst brukt som slåttemyr, men uansett er nok dette en tid tilbake, trolig tidlig på 1900-tallet. Frisvoll (1974) nevner at myrene lenger vest, ved Midtskogsvatnet, var preget av slått og at det fantes tufter etter høyløe» (Lyngstad, A. et.al. 2012).

BELIGGENHET OG NATURGRUNNLAG

Lokaliteten består av to skilte slåttemyrer. Det største området er Storvollmyra-Slættet vest som er på ca. 95 daa og det minste, Storvollmyra-Slættet øst er på ca. 2 daa. Lokalitetene ligger i Skaun kommune. Området er oseanisk, med mye nedbør og langvarig snødekke. Området ligger i mellomboreal vegetasjonssone, og i svakt oseanisk seksjon (O1) (Moen 1998). Berggrunnen, med blant annet grågrønn fyllitt og gråvakke, tildels med serisitt, er relativt baserik, og vegetasjonen er rik (<https://www.ngu.no/emne/kartinnsyn>). Lokalitetene ligger mellom 430-460 m o.h.

NATURTYPER, UTFORMINGER OG VEGETASJONSTYPER

Fra Lyngstad et al. (2012):

«Bakkemyrer utgjør store deler av lokaliteten der store arealer middelsrik- og ekstremrik fastmatte i veksling med intermediær fastmatte dominerer. På arealer med flatmyr er det partier med mykmatte. I vest finnes partier med planmyr og her dominerer fattig og ombrotrof myrvegetasjon. I østheilinga nord for Erstjønna er det flere kildeframspring. Den rikeste vegetasjonen er sentralt i området, nord for Erstjønna. De nordlige delene av myrområdet er noe kupert, og omfatter også forhøyninger med fattig myrvegetasjon, og mindre granskogspartier».

Under befaringen 30.08.2024 ble området kartlagt etter Miljødirektoratets kartleggingsinstruks for Naturtyper etter Natur i Norge (NiN2), og resultatene vil bli tilgjengelige i Naturbase i 2025 (<https://geocortex01.miljodirektoratet.no/Html5Viewer/?viewer=naturbase>). Etter avtale med oppdragsgiver så er det kun kartlagt innenfor arealet som tilhører gnr./bnr. 67/1, 66/1 og 67/3 fordi det er i disse områdene det er aktuelt å starte opp med skjøtsel. Av denne grunn ble det registrert to adskilte områder, men begge er innenfor området som ble registrert i 2011 (Lyngstad et.al. 2012). Det største området er Storvollmyra-Slættet vest og det minste, Storvollmyra-Slættet øst.

NiN-grunntyper som er representert innenfor disse to områdene er kalkrik semi-naturlig myr (V9-3) og intermediær semi-naturlig myr (V9-2). I tillegg finnes det mindre andeler med fattig myrvegetasjon, og mindre granskogspartier.

ARTSMANGFOLD

Fra Lyngstad et. al. 2012: «I den rikeste myrvegetasjonen dominerer til dels trådstarr og bjønnskjegg (*Carex lasiocarpa*, *Trichophorum cespitosum*) i feltsjiktet, mens arter som svarttopp, gulstarr, engstarr, engmarihand, lappmarihand, breiull, blåtopp, brunskjene (VU), fjellfrøstjerne og bjønnbrodd (*Bartsia alpina*, *Carex flava*, *C. hostiana*, *Dactylorhiza incarnata* ssp. *incarnata*, *D. lapponica*, *Eriophorum latifolium*, *Molinia caerulea*, *Schoenus ferrugineus*, *Thalictrum alpinum*, *Tofieldia pusilla*) er relativt vanlig.

I partier ut mot kantene forekommer også en del brudespore og rome (*Gymnadenia conopsea*, *Narthecium ossifragum*). I botnsjiktet er fettmose, myrstjernemose, brunmakkmose og rosetormose (*Aneura pinguis*, *Campylium stellatum*, *Scorpidium cossonii*, *Sphagnum warnstorffii*) de vanligste artene. I middelsrik myrvegetasjon dominerer bjønnskjegg i feltsjiktet, mens trådstarr, blåtopp, engmarihand, flekkmarihand (*Dactylorhiza maculata*), gulstarr, fjellfrøstjerne, vanlig myrklegg, bjønnbrodd og breiull er relativt vanlige. Smalsoldogg og bukkeblad (*Drosera longifolia*, *Menyanthes trifoliata*) er vanlige på mykmatte».

Under befaringen 30.08.2024 ble disse artene registrert og er lagt inn i artsobservasjoner: bukkeblad, fjellfrøstjerne, hårstarr, trådstarr, svelstarr, dvergjamne, jåblom, stjernestarr, myrfiol, blåknapp, blokkebær, bjørneskjegg, tepperot, krekling, slåttstarr, dvergbjørk, røsslyng, engfrytle, slirestarr, breiull, skogstorkenebb, blåtopp, hvitblattistel, hengeaks, bleikstarr, sølvbunke, skogsnelle, blåbær, svarttopp, enghumleblom, myrhatt, myrklegg, Se også artsliste bakerst i rapporten.

BRUK, TILSTAND OG PÅVIRKNING

Myrområdet ble slått i tidligere tider, men slåtten opphørte først på 1900-tallet. Dagens grunneier, Even Landrø, kan opplyse om at da hans oldefar kjøpte gården tidlig på 1940-tallet var det ingen slått i området. I dag er det ingen slått av området, men det er svært lite gjengroing. Inntrykket i 2024 er at myrområdet framstår som åpent, men i gjengroing. Myrkantene er mer gjengrodde enn myrflatene som har holdt seg åpne lenger, men også her kan vi se at gjengroingen er i gang. I myrkantene er det gjengroing med trær og kratt av gran, furu og bjørk. Det er oppslag av enkelte små busker av furu, bjørk og gran på myrflatene. Det synes som gjengroingen har kommet lenger i de nordlige deler av området enn i sørlige og midtre delen.

Vegetasjonen er rik og produktiv, og myras overflate er relativt slett og med lite tuer. Områdene har lite tuer, dette skyldes nokså sikkert at det er lite tråkkpåvirkning gjennom beite. Det er kun sporadisk beite av sau i området. Myrområdene er hydrologisk intakt og har et godt restaureringspotensial. Noe krattoppslag fins, men mengdene er ikke så store enda at det vil være problematisk å skjytte områdene.

Bortsett fra stiene som går over Storvollmyra og videre vestover i området så er det ingen inngrep eller kjørespor på lokaliteten.

FREMMEDE ARTER

Det er ikke registrert fremmede arter på lokaliteten.

KULTURMINNER

Det er ikke registrert kulturminner på lokaliteten.

SKJØTSEL OG HENSYN

Innenfor avgrensingen av lokalitetene kan totalt ca. 90 daa skjøttes med slått (her er ca. 7 daa med blaute områder som ikke bør slås, trekt i fra). Det vil kreve en vesentlig innsats med rydding av kratt i restaureringsfasen, særlig i myrkanter. Mellom hver slått bør det vurderes å slå kantene med tohjulstraktor for å hindre buskoppslag, spesielt de første årene.

Områdene lengst i sør, det vil si delområdene A, B og C kan prioriteres framfor de andre delområdene. Områdene lengst nord (D, E og F) synes å være mer gjengrodd enn områdene i sør og i midtre del av lokaliteten.

Det vurderes at det er krattoppslag som krever rydding på ca. daa totalt, men det varierer hvor tett krattoppslaget er.

Det anbefales at tohjulstraktor med slåttesnute (bjelkeslåmaskin) blir brukt til slått. En mekanisk høyvender er erfaringsmessig svært arbeidsbesparende, og anbefales også. Bruk av kantklipper med knivblad er et alternativ i tuete og ulendt terreng.

Slått bør gjennomføres i månedsskiftet juli – august, og helst i en godværsperiode for å lette arbeidet og unngå kjøreskader.

Oppsamling og fjerning av gras etter slåtten er en viktig del av skjøtselsarbeidet. Det beste er om grasets kan tørkes til høy og brukes til fôr, hvis det er praktisk gjennomførbart. Hvis det ikke lar seg gjøre å få brukt fôret bør grasets brennes.

Ved restaurering (rydding og første gangs slått) vil høyets ofte være av nokså dårlig kvalitet på grunn av mye dødt gras og kvist, og det vil være hensiktsmessig å brenne dette.

Det bør da etableres faste bålplasser som ligger trygt til med tanke på potensiell skogbrann, og som ikke gir næringssig inn på de mest artsrike delene av myra.

Tradisjonelt ville høyets blitt kjørt ut med hest og slede vinterstid, i dag er utkjøring vinterstid med skuter et alternativ.

Alt areal som ryddes må slås etterpå. Kun rydding uten påfølgende slått gir nesten uten unntak problem med krattoppslag innen om lag ti år. Kvist må fjernes, og brenning er ofte det enkleste og beste alternativet.

Rydding med ryddesag fungerer ofte svært dårlig, og det blir ikke anbefalt. Både bjelkeslåmaskin og skiveslåmaskin kan ta små busker med inntil ca. fingertykkelse på stammen, men dette sliter på utstyret. Utstyret blir fort slitt, uskarpt og går i stykker hvis det stadig slås inn i gamle stubber.

Ved rydding er det svært viktig å kappe busker og små trær under bakkenivå, hvis ikke skaper det store vansker for skjøtselen i årene etterpå. Det gir ofte godt resultat hvis to stykker går sammen og rydder. Den ene drar opp skuddet/kvisten som skal fjernes, og den andre hogger av skuddet/stammen godt under overflatenivået med øks. Resten av stammen vil da bli liggende under overflata, og nyskudd som skyter opp er lette å slå.

Det er viktig å «rydde nedenfra», det vil si å begynne med kratt og små trær, og være tilbakeholden med å hogge større trær. Erfaring viser at gamle bjørker som får stå hindrer krattoppslag, men hvis de hogges kommer det raskt en mengde nye skudd som krever mye innsats for å holdes i sjakk. All hogst av større trær må derfor gjøres forsiktig, og det bør plukkes enkelttrær over flere år framfor å hogge mye på en gang. Oppkvisting kan være et godt alternativ der det er vanskelig å komme til.

Det er om lag 1,7 km fra nærmeste bilveg til lokaliteten, og det anbefales derfor å kjøpe inn nødvendig utstyr og lagre det på området.

DEL AV HELHETLIG LANDSKAP

Lokaliteten ligger i et område dominert av myrer som fortsetter mer eller mindre sammenhengende nordvest over mot Midtskogvatnet naturreservat på grensa til Orkdal kommune. Det er registrert flere slåttemyrer i området.

LOKALITETSKVALITET (VERDIBEGRUNNELSE)

På slåttemyrene som er foreslått for skjøtsel er det moderat tilstand og stort naturmangfold, og kvaliteten regnes derfor som høy ut fra metodikken som brukes (Miljødirektoratets instruks). Myrene er intakte, og uten spor av grøfting eller annen menneskelig aktivitet, bortsett fra noen stier i området. Gjengroingen på myrflatene har ikke kommet langt. Arealet er relativt stort, og funn av rødlistearten Brunskjene VU-sårbar (*Schoenus ferrugineus* L.), samt store forekomster av kalkindikatorer tilsier stort naturmangfold. «Området inneholder store arealer med middelsrik og ekstremrik myrvegetasjon, og et stort spekter av myrtyper og myrvegetasjon. Selv om det ikke finnes synlige kulturspor etter slåtten og det trolig er lang tid siden området ble holdt i hevd, er området lite preget av gjengroing, og gammel slåttemyr dekker store arealer. Sammen med de andre lokalitetene på Skognakjølen er denne lokaliteten en del av et høyt prioritert slåttemyrområde i Trøndelag» (Lyngstad, A. et.al. 2012). I Lyngstad et al. (2013) ble det foretatt en vurdering av slåttemyrlokaliteter i Sør-Norge, og blant 613 registrerte slåttemyrer ble det valgt ut 28 prioriterte lokaliteter. Området Skognakjølen ble valgt ut som en av disse 28 prioriterte lokalitetene (Lyngstad et.al. 2016).

SKJØTSELSPLAN

DATO skjøtseleksplan: 01.11.2024	UTFORMET AV: Synnøve Nordal Grenne		FIRMA: Norsk institutt for Bioøkonomi (NIBIO)	
UTM33 7015694N 247343Ø	Gnr./bnr. 67/1, 66/1 og 67/3	AREAL (nåværende): Storvollmyra-Slættet vest (90 daa)	AREAL etter evt.restaurering:	Del av verneområde? Nei
UTM33 7015929N 247663Ø	Gnr./bnr. 67/1	Storvollmyra-Slættet øst (2 daa)		

Kontakt med grunneier/bruker (ev /informant). Før opp tidsperioder, ev datoer. Navn: Even Landrø	Type kontakt (befaring, tlf, e-post med mer) Befaring, telefonsamtaler, e-poster,sms.
---	--

Hovedmål for lokaliteten:
Gjenskape tradisjonell slåttemyr som en del av kulturlandskapet ved Storvollmyra-Slættet og tilbakeføre området til slik det framsto da arealene ble brukt til utmarksslått.

Konkrete delmål:
Gjenoppta slått av totalt ca. 92 daa intermediær, middelsrik og ekstremrik myr i løpet av perioden 2025-2034.

Myrområdene er foreslått delt i seks delområder (A-F, figur 2), og med forslag om å rydde og slå ett delområde per år fram til 2030.

Fra 2030 og framover vil målet være å etablere en femårssyklus med ekstensiv slått av hele arealet.

Det foreslås at skjøtselen kan starte i sør med slått og rydding av kratt.

Mellom hver slått bør det vurderes å slå kantene med tohjulstraktor for å hindre buskoppslag, spesielt de første årene.

Rydding og restaureringsslått kan fordeles over flere år, men fullføres innen 2030.

Rydding og gjenåpning av myrkanter, slik at disse blir mer lysåpne. Fattige skogtyper (f.eks. lyngdominert skog) skal ikke slås.

Blaute områder («gjøseshøl») med lite vegetasjon bør ikke slås.

Det må påregnes ganske mye arbeid med rydding. Det kan være vanskelig å finne en naturlig avgrensing av skjøtseleksarealet mot kantsoner.

Hvis det er tvil om avgrensingen på kartet så bør vegetasjonsgrenser i terrenget følges. Her må derfor den som gjennomfører den praktiske skjøtselen ta noen valg underveis.

Det er svært viktig å notere nøyaktig hvilket areal som har blitt henholdsvis rydda, slått og raka hvert år.

Helst bør skjøtseleksgrenser gås opp og dokumenteres med GPS.

Nettoareal som skal slås (minus bløte partier/vann):

Delområde A: Totalt areal (minus bløte partier/vann): ca. 20 daa. Av dette arealet er ca.4,5 daa kantsoner.

Delområde B: Totalt areal (minus bløte partier/vann): ca.23 daa. Av dette arealet er ca.7,0 daa kantsoner

Delområde C: Totalt areal (minus bløte partier/vann): ca. 20 daa. Av dette arealet er ca.7,0 daa kantsoner.

Delområde D: Totalt areal (minus bløte partier/vann): ca. 17 daa. Av dette arealet er ca.6,0 daa kantsoner.

Delområde E: Totalt areal ca.10 daa. Av dette arealet er ca.4,5 daa kantsoner.

Delområde F: Totalt areal ca. 2,0 daa. Av dette arealet er ca.1,0 daa kantsoner.

Ev. spesifikke mål for delområde(r): Ingen

Tilstandsmål arter: Opprettholde artsmangfoldet karakteristisk for slåttemyrene.

Mål for bekjempelse av problemarter/gjengroing: Ingen

AKTUELLE TILTAK: Generelle tiltak, restaureringsfase 2025-2029:	Prioritering (år)	Antall daa og timer	Kontroll: (Dato)
Rydding område A Rydding område B Rydding område C Rydding område D Rydding område E og F	2025 2026 2027 2028 2029	5 daa/25 t 7 daa/35 t 7 daa/35 t 6 daa/30 t 5 daa + 1 daa/30 t	
Restaureringsslått område A Restaureringsslått område B Restaureringsslått område C Restaureringsslått område D Restaureringsslått område E og F	2025 2026 2027 2028 2029	20 daa/30 t 23 daa/34,5 t 20 daa/30 t 17 daa/25,5 t 10 daa + 2 daa/18 t	
Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område A Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område B Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område C Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område D Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område E og F	2025 2026 2027 2028 2029	5 daa/30 t 7 daa/42 t 7 daa/42 t 6 daa/36 t 5 daa + 1 daa/36 t	
Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område A Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område B Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område C Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område D Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område E og F	2025 2026 2027 2028 2029	15 daa/45 t 16 daa/48 t 13 daa/39 t 11 daa/33 t 5 daa + 1 daa/18 t	
Generelle tiltak, skjøtselsfase 2030-2034:			
Lett slått område A Lett slått område B Lett slått område C Lett slått område D Lett slått område E og F	2030 2031 2032 2033 2034	10 daa/5 t 10 daa/5 t 10 daa/ 5t 6 daa/ 3t 3 daa + 1 daa/2 t	
Middels tung slått område A Middels tung slått område B Middels tung slått område C Middels tung slått område D Middels tung slått område E og F	2030 2031 2032 2033 2034	5 daa/4 t 6 daa/4,5 t 3 daa/2 t 5 daa/ 4 t 2 daa/ 1,5 t	
Tung slått område A Tung slått område B Tung slått område C Tung slått område D Tung slått område E og F	2030 2031 2032 2033 2034	5 daa/ 5 t 7 daa/ 7 t 7 daa/ 7 t 6 daa/ 6 t 5 daa + 1 daa/ 6 t	
Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område A Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område B Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område C Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område D Manuell raking, vending og bortkjøring av høy område E og F	2030 2031 2032 2033 2034	2 daa/ 12 t 3 daa/ 18 t 2 daa/ 12 t 3 daa/ 18 t 3 daa + 1 daa/ 24 t	
Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område A Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område B Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område C Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område D Mekanisk raking, vending og bortkjøring av høy område E og F	2030 2031 2032 2033 2034	18 daa/ 54 t 20 daa/ 60 t 18 daa/ 54 t 14 daa/ 42 t 7 daa + 1 daa/24 t	
I tillegg kommer transport av utstyr til og fra området (evt. annet sted der utstyret står lagret).			
Aktuelle restaureringstiltak, utover de generelle: Etablere bålplasser			
Aktuelle årlige skjøtselstiltak, utover de generelle:			

UTSTYRSBEHOV:

Tohjulstraktor med slåttesnute (bjelkeslåmaskin) eller tilsvarende redskap, mekanisk venderive, jernhest e.l. med henger for oppsamling/transport av gras, river, kantklipper med knivblad (evt. ljà og slipestein for sliping av ljàblad), øks, motorsag.

Det vil antakelig være nødvendig med ei enkel redskapsbu på området for å lagre utstyr.

OPPFØLGING:

Skjøtselsplanen skal evalueres innen 10 år, det vil si etter slåtten i 2034.

Behov for registrering av spesifikke artsgrupper: Ingen

Tilskudd søkt år:		Søkt til:	
Tilskudd tildelt år:		Tildelt fra:	

Skjøtselsavtale parter:

ANSVAR:

Person(-er) som har ansvar for iverksettelse av skjøtselsplanen: Grunneier Even Landrø i samarbeid med Statsforvalteren i Trøndelag.

2.1 Kilder

Lyngstad, A., Øien, D.-I. & Moen, A. 2012. Slåttemyrundersøkelser i Nord- og Sør-Trøndelag. – NTNU Vitensk.mus. Rapp. bot. Ser. 2012-6: 1-150.

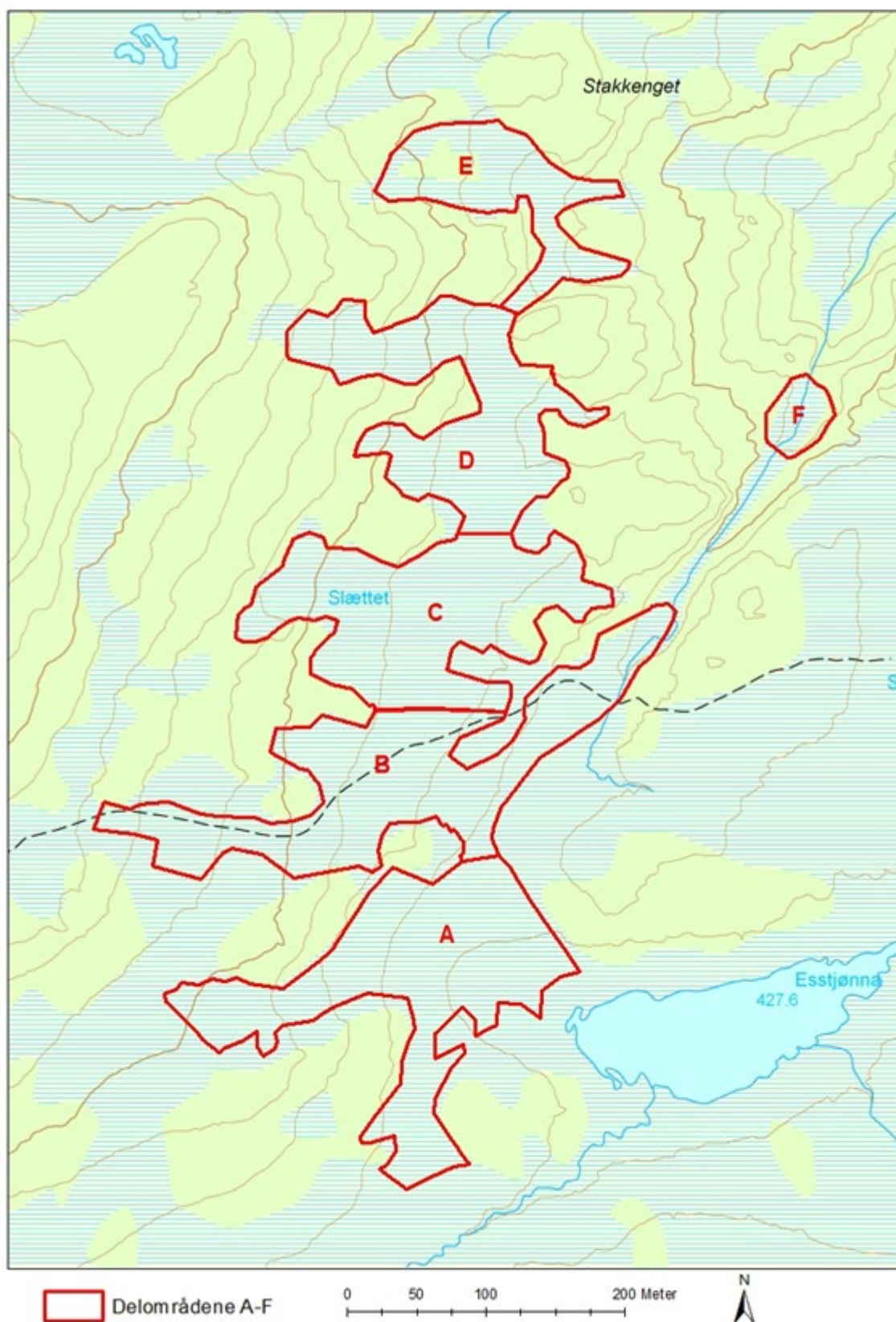
Moen, A. 1998. Nasjonalatlas for Norge. Vegetasjon. – Statens kartverk, Hønefoss.

Lyngstad, A., Øien, D.-I., Fandrem, M. & Moen, A. 2016. Slåttemyr i Norge. Kunnskapsstatus og innspill til handlingsplan. – NTNU Vitenskapsmuseet naturhistorisk rapport 2016-3: 1-102.

2.2 Ortofoto/kart

Figur 1. Beliggenheten til lokaliteten Storvollmyra-Slættet i Skaun kommune er markert med svart punkt i kartet. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 2. Karter viser avgrensning av området Storvollmyra-Slættet med delområder A-F, som foreslås skjøtta som slåttemyr. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 3. Bildet viser hele slåttemyrlokaliteten Storvollmyra-Slættet med inndeling i delområder A-F. Blaute partier er tegnet inn med skravur. Kartgrunnlag: Norge digitalt.

Figur 4. Bildet viser slåttarbeid og stakksetting av graset på Megardslættet som ligger sør for Storrøllmyra-Slættet i Melhus kommune. Bildet er fra 1947 og er hentet fra Skaun historielag.

2.3 Bilder

Figur 5. Bildene viser delområde A. Begge bildene er tatt lengst øst i området, det øverste i retning vestover, og det nederste i retning østover. Her ser vi Esstjønn i bakgrunnen. Foto: Synnøve Nordal Grenne/Nibio 30.08.2024

Figur 6. Bildene viser delområde B. Begge bildene er tatt i midtre deler av området. Det øverste i retning nordvest, og det nederste i retning nordøstover. Foto: Synnøve Nordal Grenne/Nibio 30.08.2024

Figur 7. Bildene viser delområde C. Det øverste bildet viser området som heter Slættet og er tatt i sørlige delen av dette området sett i vestlig retning. Det nederste bildet er tatt i samme område, sett i sørøstlig retning. Foto: Synnøve Nordal Grenne/Nibio 30.08.2024

Figur 8. Bildene viser delområde D. Det øverste bildet er tatt i nordlige deler av området, sett i vestlig retning. Det nederste bildet er tatt i midtre del av området sett i sørvestlig retning. Foto: Synnøve Nordal Grenne/Nibio 30.08.2024

Figur 9. Bildene viser delområde E. Det øverste bildet er tatt lengst sørøst i området, sett i vestlig retning. Det nederste bildet er også tatt lengst sør i området, sett i sørlig retning. Foto: Synnøve Nordal Grenne/Nibio 30.08.2024

Figur 10. Bildene viser delområde F. Bildene er tatt i sørlige delen av området i retning vestover. Det går en bekk fra nord til sør gjennom området. Foto: Synnøve Nordal Grenne/Nibio 30.08.2024

2.4 Artsliste

Norsk navn

Vitenskapelig navn

Trær, busker og lyng

Bjørk	<i>Betula pubescens</i>
Dvergbjørk	<i>Betula nana</i> subsp. <i>nana</i>
Røsslyng	<i>Calluna vulgaris</i>
Krekling	<i>Empetrum nigrum</i> coll.
Einer	<i>Juniperus communis</i>
Gran	<i>Picea abies</i>
Blåbær	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Blokkebær	<i>Vaccinium uliginosum</i>
Tyttebær	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>

Urter

Svarttopp	<i>Bartsia alpina</i>
Bjønnekam	<i>Blechnum spicant</i>
Skrubbær	<i>Chamaepericlymenum suecicum</i>
Hvitbladtistel	<i>Cirsium heterophyllum</i>
Engmarihand	<i>Dactylorhiza incarnata</i> ssp. <i>Incarnata</i>
Lappmarihand	<i>Dactylorhiza majalis</i> subsp. <i>Lapponica</i>
Brudespore	<i>Gymnadenia conopsea</i> (L.) R.Br.
Flekkmarihand	<i>Dactylorhiza maculata</i> subsp. <i>maculata</i>
Smalsoldogg	<i>Drosera longifolia</i>
Skogstorkenebb	<i>Geranium sylvaticum</i>
Bukkeblad	<i>Menyanthes trifoliata</i>
Jåblom	<i>Parnassia palustris</i>
Tepperot	<i>Potentilla erecta</i>
Dvergjamne	<i>Selaginella selaginoides</i>
Blåknapp	<i>Succisa pratensis</i>
Fjellfrøstjerne	<i>Thalictrum alpinum</i>
Myrfiol	<i>Viola palustris</i>
Myrklegg	<i>Pedicularis palustris</i> L.
Skogsnelle	<i>Equisetum sylvaticum</i> L.
Enghumleblom	<i>Geum rivale</i> L.
Myrhatt	<i>Comarum palustre</i> L.

Norsk navn	Vitenskapelig navn
Gras og starr	
Smyle	<i>Avenella flexuosa</i>
Hårstarr	<i>Carex capillaris</i>
brunskjene (VU)	<i>Schoenus ferrugineus</i> L.
Stjernestarr	<i>Carex echinata</i>
Gulstarr	<i>Carex flava</i>
Engstarr	<i>Carex hostiana</i> DC.
Trådstarr	<i>Carex lasiocarpa</i>
Slåttestarr	<i>Carex nigra</i> subsp. <i>nigra</i>
Bleikstarr	<i>Carex pallescens</i>
Sveltstarr	<i>Carex pauciflora</i>
Flaskestarr	<i>Carex rostrata</i>
Slirestarr	<i>Carex vaginata</i>
Sølvbunke	<i>Deschampsia cespitosa</i> subsp. <i>cespitosa</i>
Breiull	<i>Eriophorum latifolium</i>
Torvull	<i>Eriophorum vaginatum</i>
Engfrytle	<i>Luzula multiflora</i> ssp. <i>multiflora</i>
Hengeaks	<i>Melica nutans</i>
Blåtopp	<i>Molinia caerulea</i>
Finnskjegg	<i>Nardus stricta</i>
Rome	<i>Narthecium ossifragum</i>
Bjørnebrodd	<i>Tofieldia pusilla</i>
Bjørneskjegg	<i>Trichophorum cespitosum</i> ssp. <i>cespitosum</i>

Vedlegg 1. Lokalitetsbeskrivelser etter Miljødirektoratets instruks

Endelige beskrivelser vil publiseres i Naturbase våren 2025.

Områdenavn: Storvollmyra-Slættet vest

Naturtype: E15 Semi-naturlig myr

Kartlagt: 30/08/2024

Størrelse: 95177 m²

Lokalitetskvalitet: Høy kvalitet

Tilstandsvurdering: Moderat

Tilstandbeskrivelse: Tilstand er i utgangspunktet god basert på at busksjiktdekninga er på lavt nivå (2,5-5% dekning) og grøftingsintensitet vurderes til intakt, men siden dekning av gjenvekst-trær (1AG-A-G)*er vurdert til 2 (2,5-5 % dekning) fører dette til en nedgradering av tilstand til moderat. Området er ellers uten slitasje og spor av tunge kjøretøy (MdirPRTK) er på et lavt nivå (0-3% dekning).

Naturmangfoldvurdering: Stort

Naturmangfold beskrivelse: Naturmangfold vurderes i utgangspunktet til moderat på grunnlag av størrelse (ca. 95177 m²), men siden kalkindikatorer forekommer vanlig og en rødlisteart (Brunskjene VU) er registrert på lokaliteten, oppgraderes naturmangfold til stort for området.

Områdenavn: Storvollmyra-Slættet øst

Naturtype: E15 Semi-naturlig myr

Kartlagt: 30/08/2024

Størrelse: 1971 m²

Lokalitetskvalitet: Høy kvalitet

Tilstandsvurdering: Moderat

Tilstandbeskrivelse: Tilstand er i utgangspunktet god basert på at busksjiktdekninga er på lavt nivå (0-2,5 % dekning) og grøftingsintensitet vurderes til intakt, men siden dekning av gjenvekst-trær (1AG-A-G) * er vurdert til 2 (2,5-5 % dekning) fører dette til en nedgradering av tilstand til moderat. Området er ellers uten slitasje og uten spor av tunge kjøretøy (MdirPRTK).

Naturmangfoldvurdering: Stort

Naturmangfold beskrivelse: Naturmangfold vurderes i utgangspunktet til lite på grunnlag av størrelsen som er liten (ca. 1971 m²), men siden kalkindikatorer forekommer vanlig oppgraderes naturmangfold til stort for området. Ingen rødlistearter av karplanter, moser, sopp og lav ble registrert og ingen rødlistearter av karplanter, moser, sopp og lav er kjent fra før.

Norsk institutt for bioøkonomi (NIBIO) ble opprettet 1. juli 2015 som en fusjon av Bioforsk, Norsk institutt for landbruksøkonomisk forskning (NILF) og Norsk institutt for skog og landskap.

Bioøkonomi baserer seg på utnyttelse og forvaltning av biologiske ressurser fra jord og hav, fremfor en fossil økonomi som er basert på kull, olje og gass. NIBIO skal være nasjonalt ledende for utvikling av kunnskap om bioøkonomi.

Gjennom forskning og kunnskapsproduksjon skal instituttet bidra til matsikkerhet, bærekraftig ressursforvaltning, innovasjon og verdiskaping innenfor verdikjedene for mat, skog og andre biobaserte næringer. Instituttet skal levere forskning, forvaltningsstøtte og kunnskap til anvendelse i nasjonal beredskap, forvaltning, næringsliv og samfunnet for øvrig.

NIBIO er eid av Landbruks- og matdepartementet som et forvaltningsorgan med særskilte fullmakter og eget styre. Hovedkontoret er på Ås. Instituttet har flere regionale enheter.